

Пройшов час. Зусиллями селян село знову розквітло, розбудувалося. Значний внесок у його розвиток зробив Микола Адольфович Комарніцький, якого у 2010 році було обрано сільським головою. За роки його головування проведено ремонт у дитсадку, в будинку культури встановлено нові вікна, навколо збудовано паркан. Наведено лад на сільському кладовищі, у належному стані підтримують сільські дороги. У будинку культури значний час працював народний аматорський фольклорний ансамбль «Перевесло».

Масівецька бібліотека розпочала свою діяльність з хати-читальні у 1923 році. У 2021 році бібліотека увійшла до складу Централізованої бібліотечної системи Хмельницької міської територіальної громади. Книжковий фонд становить понад 5000 документів, читачами є 550 масівчан, з них — 90 дітей.

У 2021 році завдяки Національному проєкту освітньої онлайн-платформи «Дія. Цифрова освіта» місцева книгозбірня отримала 2 комп'ютери. У бібліотеці створено Хаб цифрової освіти. Тепер мешканці села тут безоплатно навчаються цифрової грамотності.

Протягом тривалого часу бібліотеку очолювала Катерина Шатунська, з 2022 року — Тетяна Лагодюк.

На території села функціонують: Масівецька гімназія (директор Володимир Топольницький), Масівецький заклад дошкільної освіти «Колосок», (завідувачка Світлана Денесюк), побудований у 1956 році, при ньому діють театральна та художня студії, медичний пункт тимчасового базування № 5 (завідувачка Ірина Кирилук), працює чотири магазини, фермерське господарство «Уні-Агро», яке вирощує фундук,

Центр культури і дозвілля села Масівці (директор Роман Велнянко).

При ЦКД діє хореографічний колектив «Століття танцю» (керівник Сергій Сандульський) та спортивний гурток.

Відновив свою роботу й народний аматорський фольклорний ансамбль «Перевесло».

Захищаючи суверенітет та територіальну цілісність України, під час російсько-української війни загинули жителі села Масівці Олександр Комарніцький та Віктор Венгер.

Найбільшою окрасою села є його люди — невтомні, працьовиті, сумлінні. Кожен масівчанин докладає максимум зусиль для перемоги. Допмагають армії, волонтерять. Люди плетуть сітки, роблять окопні свічки, збирають кошти. Село живе, бореться, перемагає!

Хмельницька міська рада
Управління культури і туризму
Централізована бібліотечна система
Хмельницької міської
територіальної громади
Центральна публічна бібліотека

Центр культури і дозвілля села
Масівці старостинського оругу з
центром в селі Богданівці

МАСІВЦІ: історія і сьогодення

Інформаційний буклет

Хмельницький, 2023

Село **Масівці** старостинського округу з центром в Богданівцях Хмельницької міської територіальної громади Хмельницького району Хмельницької області знаходиться за 25 км від обласного центру і за 6 км від залізничної станції Богданівці. Кількість населення — 1254 особи.

Перша згадка про село Масівці датується 14 травням 1447 року. Назва села нібито походить від того, що якийсь Масловський випасав тут багато (масу) овець. Село було великим і економічно досить розвинутим. Головне джерело прибутків — землеробство, скотарство, садівництво, рибицтво. Працювали водяні та вітрові млини.

Масівці були розташовані на одному з п'яти старовинних поштово-торгових трактив, у 17,5 верст від повітового міста Проскурів. Існували тут поштова станція, етапна в'язниця, здоровенна корчма-заїзд. Масівецька корчма була досить великою — цегляна, двоповерхова, із кімнатами для ночівлі та відпочинку, із довгим, критим очеретом двором для возів і карет, стояла у самому центрі села.

У XVIII столітті село належало польському князю Чарторийському, але у 1830 році Олександр I конфіскував польські маєтки. Масівці стали державним поселенням. У 1875 році поряд із Масівцями пролягла «чавунка» — залізниця Жмеринка — Гречани, по якій проходив основний потік пасажирів та вантажів. Поштові станції ліквідували, корчма занепала.

У 1875 році в селі було створено міністерське однокласне трирічне народне училище. Школа поступово збільшувалася від початкової до семирічної. У 1930 році Масівці мали 5 класів, а у 1939 році — вже 7.

Першою згадкою про сільський храм є архівний запис 1571 року. У 1782 році в селі силами громади побудували Свято-Михайлівську церкву з дерев'яного бруса, трибанну. Водночас при храмі засновано церковнопарафіальну школу. 1852 року прибудовано дзвіницю. У час комуністичного режиму церква була повалена. У 1992 році на старому фундаменті звели новий храм. 20 квітня 2022 року парафія церкви Святого Михаїла с. Масівці здійснила перехід з УПЦ (МП) до помісної Православної церкви України.

Село Масівці зазнало значних втрат під час Голодомору 1932–1933 рр., коли від голодної смерті загинуло понад 300 осіб. На місці масового поховання на старому цвинтарі у 2008 році встановлено пам'ятний знак — хрест. Біля сільської ради — пам'ятник.

8 липня 1941 року село було окуповане. До Німеччини насильно вивезли 192 молодих осіб. Війна принесла «похоронки» у кожен четверту хату.

24 березня 1944 року Масівці звільнили від фашистів.

104 імені викарбувано на обеліску, що височить у центрі села Масівці